

- א – אשת יוסף (פרק מ"א פסוק מ"ה)
- ב – ממנו שוחרר יוסף (פרק מ"א פסוק י"ד)
- ג – הונח בפקודת יוסף בשקו של הקטן (פרק מ"ד פסוק ב')
- ד – מעט ממנו ציווה יעקב את האחים לקחת למשנה למלך (פרק מ"ג פסוק י"א)
- ה – ביטוי המלמד על עיכוב בזמן (פרק מ"ג פסוק י')
- ו – הסתיימו (פרק מ"א פסוק נ"ג) התחילו (פרק מ"א פסוק נ"ד)
- ז – פרות הארץ שכולם משבחים אותם (פרק מ"ג פסוק י"א)
- ח – עליהם נשאו האחים את משאם (פרק מ"ב פסוק כ"ו)
- ט – שר, שבביתו נכלאו שר האופים ושר משקים (פרק מ"א פסוק י')
- י – מתוכו עלו פרות יפות ורעות (פרק מ"א פסוקים ב' – ג')
- כ – ארץ מגורי יעקב ובניו (פרק מ"ב פסוק כ"ט)
- ל – תועבה למצרים לאוכלו עם העברים (פרק מ"ג פסוק ל"ב)
- מ – בכור יוסף (פרק מ"א פסוק נ"א)
- נ – ביטוי המלמד על חוסר אשמה (פרק מ"ד פסוק י')
- ס – "אֶכֶל שְׂדֵה הָעִיר אֲשֶׁר _____ נָתַן בְּתוֹכָהּ" (פרק מ"א פסוק מ"ח)
- ע – יהיה, מי שימצא הגביע בידו (פרק מ"ד פסוק י')
- פ – צריך למנות בכל מקום כדי לצבור אוכל (פרק מ"א פסוק ל"ד)
- צ – כינוי ליוסף בפי פרעה (פרק מ"א פסוק מ"ה)
- ק – האופן שבו דיבר יוסף אל אחיו בתחילה (פרק מ"ב פסוק ז')
- ר – הבטיח ליעקב שישלב אליו את בנימין (פרק מ"ב פסוק ל"ז)
- ש – הדקות והשדופות אכלו את הבריאות והמלאות (פרק מ"א פסוק ז')
- ת – כינוי לדבר שלילי מאד (פרק מ"ג פסוק ל"ב)